

“Trung Quốc đã thành một siêu cường,”

Ngô Nhân Dụng Trung Quốc có vẻ khiêm tốn hơn trước. Hoàn Cầu Thời Báo (Global Times) là một tờ báo chí lớn nhất coi là một tiếng nói chính thức của đảng Cộng Sản Trung Quốc, vào ngày 31 tháng 12 năm 2010 mới đăng kết quả một cuộc nghiên cứu dựa trên những người trong lòng đất.

“Trung Quốc đã thành một siêu cường,” câu đó đúng hay sai, chỉ có hơn 12% dân Trung Hoa đồng ý.

So với tờ số hơn 14% trong cuộc thăm dò trước hai năm trước thì họ đã khiêm tốn hơn nhiều rồi. Trước đây phát biểu: “Trong số 4 nước lớn đang lên là Brazil, Nga, Ấn Độ và Trung Quốc, (khả năng BRIC) thì Trung Quốc có thể lên mạnh nhất,” năm nay có chỉ 57% người đồng ý, so với kết quả cuộc thăm dò năm ngoái đã tăng một 10%.

Trong khi chỉ có 12% nghĩ Trung Quốc đã là một siêu cường thì có tới 34% nghĩ là không. Nhưng tỷ lệ là trong số con cháu ông Mao Trạch Đông sống ngoài khiếm tốn đông gấp ba số người kiều bào.

Tuy nhiên, cũng trước câu hỏi đó, lại có tới 53% người trả lời rằng họ phát biểu trên “không hoàn toàn đúng.” Tức là cũng hỏi hỏi đúng. Chỉ 53% với 12% thì có tới 65% con cháu Tán Thuyết Hoàng trong lòng đất nghĩ rằng nước họ đáng coi là một siêu cường, hay gần gần siêu cường rồi!

Cuộc nghiên cứu cũng cho biết có 80% người Trung Hoa nghĩ rằng các sản phẩm mang nhãn hiệu “Made in China” càng ngày càng đáng tin tưởng hơn với phẩm chất.

Không biết chúng ta có nên tin vào phẩm chất hàng hóa Made in China hay không, nhưng một mối lo cho người tiêu thụ, là những món hàng đó không biết món nào thật, món nào giả. Có những món hàng giả “giả ngả như thật,” rất khó phân biệt.

Các đồng chí Trung Quốc rất nguy hiểm

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Ba, 11 Tháng 1 Năm 2011 15:28

Có một món đang bán ngổ ngi ở Việt Nam nghi ngờ hàng giả, chính là các bài in trên Hoàn Cầu Thập Báo!

Một bài phỏng vấn đăng trên mạng báo này trước đó có 3 ngày, ngày 28 tháng 12 đang bán một ngổ ngi ở Việt Nam cáo là nói láo. Ngổ ngi để mắng kêu oan vì báo này xuyên tạc là ông Nguyễn Huy Quý, nguyên giám đốc Phân Viện Nghiên Cứu Trung Quốc thuộc Học Viện Khoa Học Xã Hội Việt Nam.

Ông Nguyễn Huy Quý (hình Internet)

Câu chuyện bài phỏng vấn ông Nguyễn Huy Quý trên Hoàn Cầu Thập Báo đã làm sôi nổi dư luận mạng ở Việt Nam suốt tuần qua sau khi các mạng lưới ở Bồ Xít Việt Nam, Blog Nguyễn Xuân Diện và X-Caf, vân vân đưa bản dịch bài phỏng vấn này lên mạng.

Bài phỏng vấn cho thấy tờ báo gán cho ông Nguyễn Huy Quý nhiều câu trả lời hoàn toàn giả ngụy lập trình ngổ ngi Trung Hoa.

Đồng chí Nguyễn Văn Việt Nam, nhiều ý kiến có thể nói là “phần quố c!” Trên các mạng lố i đã có những phần ố ng đố i. Nhiều đố c giố gố i ông Quý bằng những tiếng thô tồ c mà chúng tôi xin phép không nhắc lố i.

Có người gố i ông là “trí nô,” (trí thồ c nô lố), rố i quố tay vố mố t nố m: “Loố i giáo sồ quố c doanh hay thồ ‘trí nô’ này ố ta hiố n hố i bố nhiố u. Không biố t con, cháu và lố p hố u sinh cồ a bố c ‘trí nô’ này có thồ y nhố c nhố và xố u hố thay cho ông ta không nhố ?”

Trong bài phố ng vố n cồ a Hoàn Cồ u, ông Quý nói: “Mố t sồ ngố i Việt lố u vong ố nố c ngoài đang chố ng đố i chính quyố n hiố n thố i đã dùng tình thố n dân tồ c Việt Nam đố c tình khiêu khích những bố t hòa giố a Việt Nam và Trung Quố c”

Nhà phê bình Đinh Kim Phúc hố i: “Thồ a giáo sồ, những ‘bố t hòa giố a Việt Nam và Trung Quố c’ là những bố t hòa gì?... Lãnh thồ cồ a ta, đố o cồ a ta, biố n cồ a ta những hàng trăm ngố dân Việt Việt Nam đang bố Trung Quố c cồ m tù khi hố đang kiố m sồ ng ngay chính trên quố hố ng cồ a hố thì xin ông ông hãy thồ gố i tên nó là gì, thồ a ông?” (Ý nói: Sao lố i chồ gố i đó là “bố t hòa?”) Ông Phúc báo đố ng nố u ai cũng suy nghĩ nhố ông Quý thì không bao xa Việt Nam sồ chố u chung sồ phố n vố i Tây Tồ ng và Tân Cồ ng.

Sau khi nhắc lố i những lố i cồ a ông Quý nhố, “Trung Quố c và Việt Nam có nhiố u yố u tồ giố ng nhau: cùng mố t văn hóa, cùng nguố n gố c [?] và tồ ng là đố ng chí cồ a nhau. Đây là nố n tồ ng cồ a mố i quan hố giố a hai nố c,” ông Đinh Kim Phúc phê bình những hố n, “...tôi không thồ y ố ông trình đố cồ a mố t giáo sồ Trung Quố c hố c, mà chồ là những lý sồ cùn cồ a mố t thồ ng Việt gian...”

Chồ ông Đinh Kim Phúc tồ ng đố c kố Hoàn Cồ u Thồ i Báo tồ lâu nên ông mố i hố i ông Quý rố ng: “Cũng trên mạng Hoàn Cồ u, hố chồ i tôi, chồ i giáo sồ, chồ i hố n 3 triố u đố ng viên Cồ ng Sồ n Việt Nam, chồ i cồ dân tồ c Việt Nam là đố chó, giáo sồ không thồ y nhố c sao?”

Tồ t nhiên là phố i thồ y nhố c. Ai đố t mình vào đố a vố ông Nguyễn Huy Quý cũng phố i thồ y nhố c. Cho nên ông lên tiếng mình xác: Tồ Hoàn Cồ u Thồ i Báo nói láo!

Tồ a đố bài cồ a ông nói nhố nhàngh hố n, ông bố o đây là mố t “bài hố c cồ nh giắc” rút ra sau cuố c

phong văn. Bài đồng chí ông gửi cho mạng Blog Nguyễn Xuân Diện rồi đồng chí đăng trên các mạng khác.

Ông Nguyễn Huy Quý kể rằng ông không hề đồng chí Hoàn Châu Thụ Báo mà tiếp đồng phong văn, “Thực ra, đây không phải là bài ‘trả lời phong văn!’”

Tháng trước, theo lời ông Quý, phái viên báo Nhân Dân (Trung Quốc) ở Hà Nội, tên là Lưu Công, đã hẹn gặp, nhưng khi tới gặp thì anh ta “đưa cả bản, năm bản đồng nghị, nói là phóng viên của Hoàn Châu Thụ Báo vừa đi du lịch Campuchia, mới ra Hà Nội hôm qua.”

Thì là ông Quý nghe chuyện trở về. Ông là người chuyên nghiên cứu về Trung Quốc, từ nhiên đồng chí gặp người Trung Quốc thì không phải sợ hãi gì cả! Không ngờ, một tháng sau đồng chí báo cả hai, đồng chí bản gốc (chợ Trung Hoa) “thì thấy phóng viên Hoàn Châu Thụ Báo đã dùng quan điểm của họ để viết bài nói là ‘trả lời phong văn,’ có những chỗ cẩu sai trái.”

Nhưng chỗ nào là mớ lỗi ông làm cho ông mang tiếng là “cẩu cẩu sai trái?”

Đầu tiên là Hoàn Châu Thụ Báo đã gán cho ông Quý nói “Văn hóa Việt Nam và văn hóa Trung Quốc đồng nguyên.” Ông gửi thích: “‘Đồng nguyên’ có nghĩa là chung một nguồn gốc. Từ đó có thể suy ra văn hóa Việt Nam là từ văn hóa Trung Quốc mà ra.”

Ông Quý khẳng định: “Đó là một sự xuyên tạc lịch sử, và là một sự xúc phạm dân tộc. Tôi và các học giả Việt Nam không bao giờ dùng từ ‘đồng nguyên’ trong quan hệ văn hóa Việt-Trung.”

Nhưng người phản đối ông Quý có thể yên tâm hơn sau khi ông đã xác định không hề nói văn hóa Việt Nam từ Trung Quốc mà ra. Điểm then chốt ông Quý chỉ chính là “Hoàn Châu Thụ Báo áp đặt câu nói của họ thành câu nói của tôi ‘các thế lực bên ngoài không hề có liên quan đến văn hóa Nam Hán bắt đầu xâm nhập, tạo ra mâu thuẫn Việt - Trung!’”

Nghe ông Quý nói như vậy, ai cũng nghĩ là ông đang chơi bời hết cả những chuyện Trung Quốc

đã làm, thí dụ như đánh chiếm Hoàng Sa năm 1974, đánh chiếm nhiếu đảo ở Trường Sa sau đó. Nhưng, mặt khác nữa, ông Quý báo ông không nói như thế!

Một câu “kinh khủng” khác mà Hoàn Cầu Thời Báo đưa vào miệng ông Quý là: “Tôi tin rằng 100% rằng Trung Quốc hiện nay không, sau này mới lên cũng sẽ không xâm lược bất cứ nước nào mà Trung Quốc công nhận. Nhưng, đối với các nước có vấn đề tranh chấp lãnh thổ với Trung Quốc, thì... nếu một ngày đó xảy ra xung đột với Trung Quốc, thì đó không phải là xâm lược, mà là hành động của Trung Quốc nhằm thu hồi chủ quyền!”

Ông Quý phải là Trại lên: “Có người Việt Nam nào, dù là bất cứ ai, lại cho rằng gì thì một ngày nào đó Trung Quốc đánh chiếm Trường Sa là ‘lấy lại chủ quyền’ chứ không phải là xâm lược?”

Thôi, chúng ta có thể yên tâm, ông Nguyễn Huy Quý cũng là một người Việt Nam yêu nước như mọi người. Giữa một bên là ông Quý, bên kia là các phóng viên Hoàn Cầu Thời Báo thì chắc chắn tôi mua tin một người Việt Nam hơn.

Một điều chúng ta không hiểu là tại sao suốt một đời nghiên cứu về nước Tàu, năm nay gần 73 tuổi mà một học giả như ông Nguyễn Huy Quý lại đưa cho các bạn đồng nghiệp của tôi tờ Báo Kinh qua, cho ông “vào xiếc” một cách dễ dàng như vậy? Tại sao hơn gần một phóng viên Nhân Dân Nhật Báo mà lại biến thành một cuộc phỏng vấn không hơn trước với Hoàn Cầu Thời Báo?

Một nhà xã hội học nổi tiếng ở Trung Quốc gần đây là ông Phí Hiếu Thông, chắc chắn ông Quý phải được nhiều người. Trong một cuốn sách Hết Ngộ Trung Quốc, ông nói về đặc tính của văn minh Trung Hoa khác với Tây phương, Phí Hiếu Thông đã đưa ra một thí dụ rất vui. Nếu bạn mời một người Anh tới nhà ăn cơm tối, rồi bạn nói: “Mời cả gia đình anh, cùng tới cho vui,” thì bạn có thể biết chắc tại sao sẽ có một thực khách đến ăn: Vợ, chồng, con cái.

Nhưng nếu bạn nói cùng một câu đó mời một người Trung Hoa thì không thể biết được bao nhiêu người sẽ tới. Ngoài việc chồng con cái ra, có thể họ đem theo cả cha mẹ, bên này bên ngoài, anh chị em! Chả hạn, nếu có một người bạn thân đến thăm họ bà đó, họ vẫn coi bạn thân như người trong gia đình, họ sẽ đem tới một cách rất tự nhiên không thức mặt gì cả. Mà nếu đã coi một người bạn thân như trong gia đình, thì một người bạn khác của anh bạn đó, và cả con anh ta nữa, cũng phải coi như trong gia đình nữa, làm sao tránh được? (Cuốn Hết Ngộ Trung

Trung Quốc biến tiếng Anh, “From The Soil,” do Gary G. Hamilton and Wang Zheng dịch, Đäi Häc Berkeley in hành).

Có nhà báo Lưu Cẩm đã theo đúng lời ngäi Trung Hoa khi đem theo biến năm đồng nghiệp trong tờ Hoàn Cầu Thäi Báo đến gặp ông Nguyễn Huy Quý. Có thể các phóng viên ngäi Trung Quốc ở Việt Nam đã lâu nên quen coi ông Quý như ngäi nhà, ngäi trong gia đình. Các đồng nghiệp của Lưu Cẩm họ cũng thân nhau “như trong gia đình.” Thế là họ cũng coi ông Quý như “ngäi nhà” thôi! Ngäi trong nhà thì “anh em chín bä làm mäi,” ông Quý nói gì họ thuät läi, có thể nào có chính đäc?

Tình trạng tại địa phương xóm biến trở thành “ngäi nhà” có thể diễn ra từ từ, như từ ăn däu vậy.

Một nhà nghiên cứu chuyên về Trung Quốc, lời là vị näng cái cơ quan làm công việc đó, dù ông sống ở bất cứ nước nào, ông cũng phải điäc các “đồng chí Trung Quốc” chiäu cä, nâng niu. Thế nào họ cũng mời các nhà nghiên cứu như ông sang Täu nghiên cứu tại chiäu nhäiu län. Cái tài chiêu đãi khách phäng xa của các ngäi Trung Quốc xưa nay nên näi tiếng. Họ sẵn cung cấp đồ ăn cho các đồng chí Việt Nam để quý khách điäc hoàn toàn “khoái läc” (khi ngäi mình nói như phúc thì ngäi Trung Hoa gọi là khoái läc).

Häu biến từ vị näng phäng lại, bất điäc läc hä? Đäc Khäng Tä chäng đã nói từ chiä Lưu C hay sao?

Vì tình anh em keo sän như thế cho nên ông Nguyễn Huy Quý chỉ cần chính vài ý kiến mà tờ Hoàn Cầu Thäi Báo đăng, nói không phải ý của ông. Còn rất nhiều ý kiến khác, ông chỉ cần chính.

Thật ra, ông đã phê phán lập trường của chính quyền Việt Nam điäi với các tranh chấp ở Träng Sa là “quá đáng” và “quá căng rän.” Ông nhắc đi nhắc lại điäu may mắn là chỉ hai nước do hai đồng chí ngäng Sän cai trị và ông công nhận, “Tä täng xã hội chủ nghĩa hiện nay ở Việt Nam thì có lợi cho Trung Quốc,” mà không nói có lợi cho Việt Nam hay không.

Các đồng chí Trung Quốc rất nguy hiểm

Tác Giả: Ngô Nhân Dũng

Thứ Ba, 11 Tháng 1 Năm 2011 15:28

Ông ví quan hệ Trung Quốc Việt Nam cũng giống như giữa nước Anh và nước Mỹ, mà ông nói thêm hai nước đó vẫn cùng mặt chung tộc. Ví von như thế thì có phải là “đồng nguyên” như Anh và Mỹ hay không?

Ông Quý gửi thích việc Việt Nam bãi bỏ dự án tàu cao tốc Bắc Nam trị giá 56 tỷ đô la: “Mặt số báo chí nói rằng Việt Nam không muốn hợp tác với Trung Quốc trong việc xây dựng đường sắt cao tốc. Trên quan điểm của tôi, dự án này bỏ bác bỏ không phải vì Việt Nam không tin Trung Quốc.”

Ông còn tiếp đồng làm để đi đến cho 86 triệu người Việt Nam tuyên bố: “Trong trái tim người Việt, đức biết là công lãnh đạo, mà người luôn mong muốn phát triển quan hệ với Trung Quốc. Quan hệ (với Trung Quốc) tốt đẹp hơn... còn giúp Việt Nam giữ vững hòa thếنگ của mình.” Tức là hòa thếنگ chính quyền cộng sản tồn tại Việt Nam là trông cậy vào Trung Quốc.

Khi ông Quý nhân danh công dân tộc Việt Nam nói như vậy, trách chi các đồng chí Trung Quốc không coi ông như “người nhà!” Bài học “cảnh giác” cần “ghi chép vào vở t áo” là chớ vội các đồng chí Trung Quốc phải cẩn thận.

Hồ Chí Minh đã nêu lên khẩu hiệu “Trước là đồng chí sau là anh em.” Câu nói đó bây giờ vẫn vào đồng Cộng Sản Việt Nam và vào cá nhân ông Nguyễn Huy Quý.

Chớ vội các đồng chí Trung Quốc rất nguy hiểm. Tôi tin với họ, không biết lúc nào họ bắt mình phải làm anh em, làm người nhà của họ. Cần nhớ thế lâu đời họ sẽ coi mình như “người làm,” báo sao nghe vậy. Họ muốn mình ăn mãi, có lúc họ đem nhét vào miệng mình những câu nói chính mình cũng không nghĩ đến!